NN 84/2019 (6.9.2019.), Uredba o izmjenama i dopunama Uredbe o gospodarenju komunalnim otpadom

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

1721

Na temelju članka 29. stavka 10. Zakona o održivom gospodarenju otpadom (»Narodne novine«, br. 94/13, 73/17 i 14/19), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 5. rujna 2019. godine donijela

UREDBU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA UREDBE O GOSPODARENJU KOMUNALNIM OTPADOM

Članak 1.

U Uredbi o gospodarenju komunalnim otpadom (»Narodne novine«, broj 50/17), u članku 3. stavku 1. točka 1. briše se.

Dosadašnje točke 2. do 8. postaju točke 1. do 7.

Iza dosadašnje točke 9. koja postaje točka 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

»9. *Ministarstvo* je ministarstvo nadležno za poslove zaštite okoliša.«.

Članak 2.

Iza članka 3. dodaje se članak 3.a koji glasi:

»Članak 3.a

(1) Korisnici javne usluge prikupljanja miješanog komunalnog otpada i prikupljanja biorazgradivog komunalnog otpada iz članka 30. stavka 5. Zakona razvrstavaju se u kategoriju:

– korisnika kućanstvo

– korisnika koji nije kućanstvo.

(2) Korisnik iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka je korisnik javne usluge koji nekretninu koristi trajno ili povremeno u svrhu stanovanja (npr. vlasnici stanova, kuća, nekretnina za odmor).

(3) Korisnik iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka je korisnik javne usluge koji nije razvrstan u kategoriju korisnika kućanstvo, a koji nekretninu koristi u svrhu obavljanja djelatnosti.«.

Članak 3.

U članku 4. stavku 1. točka 7. mijenja se i glasi:

»7. odredbe o načinu izračuna i određivanju cijene, te iznos obvezne minimalne javne usluge za korisnike javne usluge razvrstane u kategoriju korisnika kućanstvo i potkategorije korisnika koji nisu kućanstvo«.

U stavku 5. iza riječi: »takvog postupanja« umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se riječi: »a najviše do iznosa godišnje cijene obvezne minimalne javne usluge za kategoriju korisnika usluge u koju je korisnik razvrstan.«.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

»(6) Standardna veličina i druga bitna svojstva spremnika za sakupljanje otpada mora se odrediti na način da spremnik bude primjeren potrebi pojedinog korisnika usluge te se korisniku usluge ne može propisati obveza korištenja spremnika određenog volumena. Primjerenost potrebe ne može se ocjenjivati na temelju površine ili obujma nekretnine iz članka 30. stavka 5. Zakona.«.

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8. i 9. koji glase:

»(8) Cijena obvezne minimalne javne usluge jedinstvena je na području pružanja usluge za sve korisnike usluge razvrstane u kategoriju korisnika kućanstvo.

(9) Cijena obvezne minimalne javne usluge jednaka je za sve korisnike usluge razvrstane u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo unutar iste potkategorije iz priloga koji je tiskan uz ovu Uredbu i čini njezin sastavni dio.«.

Članak 4.

U članku 8. stavku 4. podstavak 2. mijenja se i glasi:

» – lokacije spremnika za odvojeno sakupljanje komunalnog otpada postavljenih na javnoj površini«.

Članak 5.

U članku 14. stavku 2. iza točke 2. dodaje se nova točka 3. koja glasi:

»3. kategoriju korisnika usluge na obračunskom mjestu«.

Dosadašnje točke 3. do 12. postaju točke 4. do 13.

Iza stavka 10. dodaju se stavci 11. i 12. koji glase:

»(11) Korisnik usluge na obračunskom mjestu na kojem se ne obavlja djelatnost, razvrstava se u kategoriju korisnika kućanstvo.

(12) Korisnik usluge koji nije razvrstan u kategoriju korisnika kućanstvo, razvrstava se u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo i odgovarajuću potkategoriju sukladno prilogu ove Uredbe.«.

Članak 6.

U članku 17. stavku 1. podstavku 1. iza točke 1. dodaje se nova točka 2. koja glasi:

»2. kategoriji korisnika, i kad je primjenjivo potkategoriji korisnika sukladno prilogu ove Uredbe«.

Dosadašnje točke 2. do 4. postaju točke 3. do 5.

Članak 7.

U članku 18. stavak 2. mijenja se i glasi:

»(2) Fond za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost financira troškove sakupljanja reciklabilnog komunalnog otpada čiji tokovi se sastoje pretežito od otpadne ambalaže, a kojeg je davatelj javne usluge preuzeo od korisnika usluge.«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»(3) Financiranje troškova iz stavka 1. ovoga članka obavlja se temeljem ugovora Fonda za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost i davatelja javne usluge, kojim se određuju uvjeti sakupljanja i predaje reciklabilnog komunalnog otpada.«.

Članak 8.

U članku 20. iza stavka 9. dodaju se stavci 10. do 13. koji glase:

»(10) Ako se na istom obračunskom mjestu korisnik može razvrstati i u kategoriju kućanstvo i u kategoriju korisnika koji nije kućanstvo, korisnik je dužan plaćati samo cijenu obvezne minimalne javne usluge obračunatu za kategoriju korisnika koji nije kućanstvo.

(11) Ako se na istom obračunskom mjestu korisnik može razvrstati u više potkategorija korisnika koji nije kućanstvo iz priloga ove Uredbe, korisnik je dužan plaćati samo jednu cijenu obvezne minimalne javne usluge.

(12) Cijena javne usluge ne može se obračunati na temelju kriterija površine i obujma nekretnine iz članka 30. stavka 5. Zakona.

(13) Davatelj javne usluge dužan je na računu za javnu uslugu navesti sve elemente temeljem kojih je izvršio obračun cijene javne usluge, uključivo i porez na dodanu vrijednost određen sukladno posebnom propisu koji uređuje porez na dodanu vrijednost, te iznos naknade za gradnju građevina za gospodarenje komunalnim otpadom ako je ista propisana.«.

Članak 9.

U članku 22. stavak 1. mijenja se i glasi:

»(1) Davatelj javne usluge dužan je predati Izvješće o radu davatelja javne usluge na obrascu kojega Ministarstvo objavljuje na svojoj mrežnoj stranici.«.

U stavku 3. riječ: »Agencija« zamjenjuje se riječju: »Ministarstvo«.

Članak 10.

U članku 24. stavku 3. riječ: »Agencija« zamjenjuje se riječju: »Ministarstvo«.

U stavcima 4. i 8. riječ: »Agencije« zamjenjuje se riječju: »Ministarstva«.

Iza stavka 8. dodaju se stavci 9., 10. i 11. koji glase:

»(9) Iznimno od stavka 1. ovoga članka iznos poticajne naknade za smanjenje količine miješanog komunalnog otpada za jedinicu lokalne samouprave iznosi nula kuna ako je stopa odvojenog sakupljanja komunalnog otpada u jedinici lokalne samouprave:

– za 2018. godinu 36 % ili više

– za 2019. godinu 44 % ili više

– za 2020. godinu 52 % ili više

– za 2021. godinu 56 % ili više

– za 2022. godinu 60 % ili više.